

ARMÁDA SPÁSY

TISKOVÁ ZPRÁVA

oblastní ředitelství Armády spásy, Palackého 25, 702 00 Ostrava – Přívoz, | www.armadaspasy.cz;

Alena Válková, 777 497 004, alena.valkova@armadaspasy.cz

Armáda spásy pomáhá navzdory devastaci po povodních a apeluje: Nesmíme zapomínat na ty nejzranitelnější!

OSTRAVA, KRNOV – 22. 10. 2024

V důsledku nedávných povodní čelí Armáda spásy v našem regionu náročné výzvě. Poškozeny jsou tři noclehárny, tři azylové domy, dvě denní centra, Domov Přístav a dvě zařízení pro děti a mládež Armády spásy. Přes obrovské škody a devastaci objektů usilují zaměstnanci o maximální podporu klientům, služby fungují a mnozí klienti se aktivně zapojili do obnovy zdevastovaných objektů.

Ředitel Armády spásy v Krnově Jiří Ivanov popisuje aktuální situaci: „Se znepokojením nyní sledujeme negativní reakce veřejnosti na pomoc pro lidi bez domova. Nicméně tato pomoc není jen aktem solidarity, jak by se mohlo zdát, ale i krokem, který přináší významné benefity pro celou společnost.“

Lidé bez domova se po povodni často ocitají v ještě horší situaci. Je pro ně důležité získat alespoň základní zázemí a podporu. To pomáhá stabilizovat situaci a **snížovat riziko sociálních konfliktů**. Bez sociálních služeb by tito lidé neměli přístup k hygienickým potřebám, což by mohlo vést k problémům týkající se i širší veřejnosti. Pokud těmto lidem nepomůžeme, hrozí riziko šíření nemocí nebo dalších zdravotních problémů. Jde tedy o **prevenci zdravotních rizik**.

„Únava soucitu je termín, který se někdy používá ve vztahu k lidem bez domova“, říká psychoterapeutka Katrin Surovková a doplňuje: „Je to velmi aktuální právě v současnosti, kdy na nás denně blikají zprávy o zničených domech, smutku lidí, obrovských škodách, a tak dále...Zasaženi jsme všichni v Krnově. A ve chvíli, kdy máme problém sami se sebou, potřebujeme zajistit základní potřeby, ztrácíme trpělivost.“

Nepomáhat by znamenalo prohloubit jejich zoufalství, což může vést k ještě větším problémům. Pokud bychom se rozhodli ignorovat potřeby lidí bez domova, mohli bychom čelit následkům, jako je rostoucí beznaděj a z toho pramenící rizikové chování. Tito lidé by mohli zůstat ještě déle na okraji společnosti, což nejenže zvýší tlak na sociální a zdravotní služby, ale také způsobí růst sociálního napětí.

V Krnově byly některé budovy v areálu Armády spásy zaplaveny do výšky dvou metrů, proto jsou přízemní prostory nyní nepoužitelné a kapacita služeb dočasně omezená. Část klientů byla převezena do středisek v jiných městech. Někteří zůstali a pomáhají při obnově areálu, někteří se z jiných měst vracejí zpět, neboť mají ke Krnovu vazby. Zaměstnanci pracují v provizorních stísněných podmínkách, ale dělají maximum, aby se vše vrátilo do původního stavu již během zimy.

„Rád bych poděkoval za podporu a spolupráci, děkuji štědrým dárcům a dobrovolníkům. Zvláště děkuji mým kolegům, kteří obětavě pracují, ačkoli mnozí mají poškozeny i své domovy. Věřím, že pouze společnou spoluprací můžeme dosáhnout obnovy života tak, jak jsme ho znali před povodní.“ poděkoval na závěr Jiří Ivanov.

Paní Lucie: „Agresivita partnera mě dovedla i s dětmi do Armády spásy a tady mám podporu i po povodních.“

Přišla jsem o dobré bydlení kvůli partnerovi, který byl agresivní a všechno doma rozbil. Nejen, že nadělal dluhy, ale ze dne na den jsem kvůli němu skončila se třemi dětmi na ulici. Na Armádu mě nasměrovala mamka, která věděla o tom, že mi tam můžou pomoci, a to nejen s bydlením. Podala jsem si žádost a vzali mě tam. Hodně řeším zdravotní stav, který nemám dobrý. Když syn dospěl a založil si vlastní rodinu, viděla jsem naději, že i já můžu začít znovu.

Když se všude valí voda, v tu chvíli člověk necítí nic jiného než strach a potom bezmoc. Proti přírodě člověk nic nezmůže. Nešlo o nic jiného, než se rychle sbalit a odjet s lidmi, kteří nás evakovali. Byla jsem ráda, že to někdo vede, protože člověk nedokáže rozumně uvažovat. Během roku jsme přišli dvakrát o bydlení, ale žijeme. Tu naději, že začnu znovu, mám pořád a jsem vděčná, že tady s námi byli celou dobu pracovníci a s dětmi jsme v bezpečí. Povodeň mi sice vzala věci, ale to nejcennější, mé děti, jsou v pořádku.

Paní Lenka: Už dvakrát jsem přišla o domov. Pokaždé jsem se nejvíce bála o děti.

Než jsem přišla do azylového domu, žila jsem s partnerkou, která nadměrně konzumovala alkohol. Podle orgánu sociálně právní ochrany to nebylo vhodné prostředí pro výchovu dětí a musela jsem s tím něco udělat. Peníze jsme neměli, a proto jsem vyhledala pomoc u organizace, kde mi doporučili kontaktovat Armádu spásy v Krnově, kde bych mohla s dětmi bydlet. Neměli jsme kam jinam jít, a to rozhodnutí bylo těžké, ale bylo to buď ona nebo děti.

S podporou sociální pracovníce jsem si za těch 7 měsíců v azylovém domě pro matky s dětmi pořešila hodně věcí, uspořádávala jsem si postupně život. A pak? Všude se píše slovo “povodeň”, ale pro nás, co jsme to zažili, to byla – “katastrofa, pohroma, děs, hrůza”. Znovu jsme přišli o bydlení, ale teď i o všechny věci, co jsme měli. V evakuačním centru to bylo šílené, moc lidí pohromadě, nepokoje, ale zůstali jsme tam, protože jsme neměli kam jinam jít a člověk byl rád, že se o něj někdo postará. Zvládnout jsme to museli, i když to bylo náročné. Nejvíce jsem se bála o děti.

KONTAKT:

Alena Válková, oblastní manažer komunikace, M: 777 497 004, alena.valkova@armadaspasy.cz

Jiří Ivanov, ředitel Armády spásy v Krnově, M: 737 215 429, jiri.ivanov@armadaspasy.cz

FB: Armáda spásy MSK – Ostrava

FB: Armáda spásy, Krnov

www.armadaspasy.cz